

**İSTANBUL NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ
SAYIN BAŞKANLIĞINA**

26.04.2012

DAVACI : TMMOB Mimarlar Odası

VEKİLİ : Av. Ş. Can Atalay

Kemankeş Caddesi No:31
Karaköy İstanbul

DAVALILAR : 1) İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı

İstanbul

2) Kültür ve Turizm Bakanlığı

Ankara

KONU 14.12.2011 gün ve 2805 sayılı İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararı ile kabul edilen ve 30.12.2011 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı tarafından da onaylanarak 27.01.2012 tarihinde askıya çıkarılan Tarihi Yarımada 1/5000 Ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı'nın öncelikle YÜRÜTÜLMESİNİN DURDURULMASI ve İPTALİ istemidir.

PLANIN ASKIYA ÇIKIŞ TARİHİ : 27.01.2012

PLANIN ASKIDAN İNME TARİHİ: 27.02.2012

AÇIKLAMALAR :

1. Korumayı etkileyen en önemli kararlardan biri ulaşım ile ilgili kararlardır. Tarihi Yarımada'nın korunarak yaşatılmasının olmazsa olmaz koşullarından biri de, bu alanın transit geçiş alanı olmaktan kurtarılması ve süreç içinde, lastik tekerlekli araçlardan, özellikle de özel oto trafiğinden arındırılmasıdır. Plan Raporu'nda da bu yaklaşım vurgulandığı halde, plandaki ulaşım kararlarının tam da bu ilkelere ters düştüğü görülmektedir.

1/5000 ölçekli Tarihi yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı'nın ulaşım ile ilgili kararları son derece ciddi sakıncalar içermektedir. Planın ulaşım ile ilgili temel kararları aynen uygulanırsa, kentin her noktasından gelip Tarihi Yarımada'da toplanan çeşitli ve yüksek kapasiteli araç trafiği yeni yüklemelerle daha da artırılabilecek ve oto trafiği, getirilen yüksek kapasiteli çok sayıda

otoparkla rahatlatılarak, daha da yoğunlaşacaktır. Bu durumda, planın diğer tüm kararları korumaya yönelik en doğru kararlar olsa dahi, bu kararların yaşama geçme olasılığı büyük ölçüde ortadan kalkacaktır.

Planın bu konudaki en kritik kararı, Tarihi Yarımada'nın güney sahilinde, Kennedy Caddesi üzerinden geçen Karayolu Tüp Geçişi (Avrasya Tüneli) projesidir. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca hazırlanmış ve onaylanmış olan bu proje, 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Nazım İmar Planı'na aynen işlenmiştir. Bu plan kararına paralel olarak, **“III-F-13. İstanbul Boğazı Karayolu Tüp Geçiş Hattı”** başlıklı Plan Uygulama Hükümü'nde de, **“8.02.2011 tasdik tarihli 1/5000 ölçekli İstanbul Boğazı Karayolu Tüp Geçişi Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli İstanbul Boğazı Karayolu Tüp Geçişi Uygulama İmar Planı ve plan notları geçerlidir.”** ifadesi yer almaktadır.

Avrasya Tüneli Projesi olarak da anılan İstanbul Boğazı Karayolu Tüp Geçişi Projesi, Avrupa Yakası'nda Kazlıçeşme köprülÜ kavşağından, Anadolu Yakası'nda ise Göztepe Uzunçayır köprülÜ kavşağından başlayarak, Kazlıçeşme ve Göztepe'yi yol genişletme, yaklaşım tünelleri ve ana tünel geçişleriyle bağlayacak olan ve sadece, kamyon ve otobüs hariç, hafif lastik tekerlekli araçların geçişine imkan tanıyan bir karayolu boğaz geçişidir. 5,4 km.si Boğaz'ı deniz altından geçen toplam 14,6 km'lik uzunluğa sahip proje kapsamında; Tarihi Yarımada'da mevcut sahil yolunu (Kennedy Caddesi), deniz tarafına iki şerit eklenerek sekiz şeride çıkarılacak; Sultanahmet-Çatladıkapı önünde de bir havalandırma bacası yer alacaktır.

Proje güzergahının paralelinde yer alan Marmaray Projesi bir günde yaklaşık 1,5 milyon yolcu taşıma kapasitesine sahiptir. Avrasya Tüneli Projesi ise günlük 80 bin araç taşıma kapasitesiyle hizmete açılacak olup, 2025 yılında tünelin maksimum kapasitesi olan günlük 130 bin araç geçişine erişileceği düşünülmektedir. Boğaz geçişlerinde temel referansı **“insanların kolay, ucuz ve çevreci erişimini sağlamak”** şeklinde aldığımızda, Marmaray Projesi'nin, Avrasya Tüneli Projesi'nin gerek hizmete gireceği dönemki, gerekse 2025 yılındaki maksimum kapasitesine eriştiğinde taşıyabileceği yolcuların tamamını (yaklaşık 350 bin yolcu) rahatlıkla taşıyabilecek bir kapasiteye sahip olduğunu bugünkü hesaplamalar ve analizlerle görmek mümkündür. Bugün İstanbul Boğazı'nı geçen özel otomobillerin ortalama taşıdıkları yolcu sayısı 1,1 iken, kapladıkları hacim (işgal ettikleri yüzey) tüm trafik hacminin % 82'si kadardır ve özellikle boğaz trafiğinde verimliliği en düşük araç niteliğindedir. Kentin asıl ihtiyacı toplu ulaşımaya dönük projeler ve uygulamalar olduğundan, ağırlıklı olarak özel araç kullanımına dönük olan Boğaziçi Karayolu Tüp Geçişi Projesi ulaşım bilimi çerçevesinde uygulanmaması gereken bir projedir.

1/5000 Ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Raporu'nda, karayolu ulaşımının Tarihi Yarımada'da yaratacağı ciddi tahribat vurgulanmış ve ilkesel olarak Tarihi Yarımada'yı lastik tekerlekli araçlardan arındırmak

hedef olarak ortaya konmuştur. Söz konusu “Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Raporu”nda bu konuda aşağıdaki vurgulamalar yer almaktadır:

“PLAN AÇIKLAMA RAPORU

2.1.2. Plan Hedefleri

“Mevcut lastik tekerlekli ulaşım sisteminin tarihi mekanlar üzerindeki taşıt baskısını her türlü önlemlerin alınarak sınırlandırılmasının sağlanması.”

2.1.4. Planlama İlkeleri

“ Ulaşım yönünden Tarihi Yarımada içinde transit trafiğin azaltılması, lastik taşıt trafiği talebini arttırıcı, özendirici yol şemasından kaçınılarak kısıtlayıcı caydırıcı yol kurgusu oluşturulmalıdır.”

“Tarihi Yarımada’da ulaşılabilirliğin raylı ve deniz ulaşımı destekli toplu taşıma sistemleri ile çözümlenmesi, Tarihi Yarımada kimliği ile çelişen ve silüetini zedeleyen ulaşım üst yapıların yapılmaması, tarihi bölgelerin yaya ağırlıklı yeni çözümlere kavuşturulmasıdır.”

2.8.6.1. Ulaşım Planlama Yaklaşımı:

Tarihi yarımada ulaşım çözümlerindeki hedef; canlılığını sürekli koruyan, tarihi yol ve kentsel dokuyu gözeterek, yaşayan bir kent parçası olma özelliğini devam ettirerek ulaşım taleplerine deniz, raylı sistem ve yaya ağırlıklı çözümler getirmektir.

2.8.6.2. Ulaştırma Sistemi İlke ve Politikaları:

- **“Kentın gelecekteki ulaşım sistemi araçların değil insanların ekonomik, hızlı ve güvenli bir biçimde ulaşımına öncelik verilerek planlanmalıdır. Bu amaçla, bu planda, toplu taşıma sistemlerinin hizmet düzeylerinin ve kapasitelerinin geliştirilmesi ve kullanımının özendirilmesi ilkesi benimsenmiştir. Kentlilerin gelir düzeylerinin yükselmesine koşul olarak İstanbul’da otomobil sahipliği artmaya devam edecektir. Ancak, günlük yolculuklarda toplu taşıma sistemlerinin kullanımını özendirecek ve arttıracak yatırım ve işletme politikaları yerine sayısı artan otomobiller için yeni yollar açılması yaklaşımı benimsendiği takdirde İstanbul’un ulaşım sorunları uzun dönemde içinden çıkılmaz bir duruma geleceği gibi, kentın doğal ve tarihsel yapısı da onarılmaz biçimde deforme olacaktır.”**
- **“Hızlı ve konforlu toplu taşıma sistemlerinin yaygınlaştırılmasına koşul olarak, uygun aktarma ve otopark alanları planlayarak toplu taşıma sistemlerinin kullanımı özendirilmeli ve özel otomobillerin Tarihi Yarımada’ya girişleri kontrol altında tutulmalıdır.”**

Görüleceği üzere, söz konusu Karayolu Tüp Geçiş projesi , plan raporundaki bu ilke ve hedeflerle taban tabana ters düşmektedir.

Tarihi Yarımada gibi araç trafiğinden arındırılmaya çalışılan bir alanda, söz konusu projenin uygulanması halinde, lastik tekerlekli araç ulaşımı arttırılarak kentsel ve tarihi sit alanı olan Tarihi Yarımada yok olmaya yüz tutacak, yaya ulaşımı ve turistik faaliyetler olumsuz yönde etkilenecektir.

Söz konusu projenin uygulanması sonrasında 1. derece öneme sahip otoyol olacak olan Kennedy Caddesi'nin yaratacağı çekim etkisi ve erişim üstünlüğü, bu yolun yakın çevresinde pek çok yeni yatırımın şekillenmesine ve hem nüfus hem de yapılaşma üzerinde yoğunluk arttırıcı bir etki yaratılmasına neden olacaktır. Ayrıca, söz konusu projeye sahil yolundaki hemzemin (sinyalize) geçişlerin köprülülük kavşaklar şeklinde dönüştürülmesi ve mevcut yol alt yapısının ek şeritlerle otoyol düzeyine çıkartılması ile birlikte sahildeki park alanlarının % 20 oranında azalacak olması, bu bölgedeki sosyal donatı dengesini bozarak, hem Tarihi Yarımada'nın, hem de yakın yerleşimlerde yaşayanların sahil kesimindeki rekreatif (eğlence-dinlenme) amaçlı alanlarla ve denizle olan organik bağına zayıflatacak ve yaya erişimlerini azaltacaktır.

Güzergah boyunca yer alan Marmara Denizi Surları ve Yenikapı'da, neolitik döneme uzanan arkeolojik miras da, bu güzergahın etkileyeceği ve dönüştüreceği en önemli alanlardır. Söz konusu proje, Tarihi Yarımada'nın batısında yer alan ve Dünya Miras Varlığı olarak ilan edilmiş olan Kara Surları'nın da güney ucundan geçmekte olup, bu bölgedeki kültür varlıklarını etkilememesi de neredeyse imkansızdır.

Sonuç olarak, araç trafiğinden arındırılmaya çalışılan Tarihi Yarımada gibi Dünya Mirası bir alanda, söz konusu proje sonucu lastik tekerlekli araç ulaşımı arttırılarak kentsel ve tarihi sit alanı olan Tarihi Yarımada'da yeni ve yoğun yapılaşmaların geliştirilmesi yönünde baskı artacak, yaya ulaşımı ve turistik faaliyetler olumsuz yönde etkilenecek ve özgün tarihi doku yeni yapılaşma baskıları altına girecektir.

Kısacası, plana işlenmiş olan Boğaziçi Tüp Geçiş Projesi, hayata geçirildiği takdirde, yaratacağı tahribatlarla Tarihi Yarımada'nın ölüm fermanı olacaktır.

2. Planda, ulaşım ile ilgili bir diğer sakıncalı karar da Yenikapı'da Feribot iskelesinin korunmuş olmasıdır. Bu husus, Plan Açıklama Raporu'nun "2.8.6.5.1 Deniz Ulaşımı Aksları – Deniz Yolları İskele Alanları" bölümünde, "Yenikapı İskele Alanı" alt başlığı altında, "Yenikapı iskele alanında deniz otobüsleri ve feribot iskelesi korunmuştur" olarak vurgulanmıştır.

Tarihi Yarımada'yı transit karayolu trafiğinden korumanın en önemli yollarından biri de, bu alanda arabalı vapur ve feribot iskelelerine yer vermemekten geçmektedir.

3. Planda, çok sayıda yeni katlı otopark (KOP) ve yer altı otoparklarına (YOP) yer verilmiş olduğu da görülmektedir. Ayrıca, planda yeşil alan olarak

Planda çok sayıda yeni katlı otopark ve yer altı otoparkı alanı ayrılmasının Tarihi Yarımada'yı özel oto trafiğinden arındırma hedefi ile ne kadar tutarsız olduğu açıktır. Bu kararlar, tersine, Tarihi yarımada'ya özel araba ile ulaşmaya teşvik unsuru olacaklardır. Bunun yanı sıra, Tarihi yarımada'nın yer altı envanterinin tamamlanmamış olduğu, yer altı envanter çalışmalarının sadece bilinen tescilli değerlerle sınırlı olduğu ve bu konudaki envanter eksikliğinin Tarihi Yarımada'nın korunabilmesi açısından çok ciddi bir tehlike oluşturduğu, neredeyse her kazılan yerden kalıntıların çıktığı hatırlanırsa, yer altı otoparklarının yer altı zenginliklerine karşı da ciddi bir tehdit oluşturdukları açıktır. Tarihi Yarımada'da 0.00 kotu altında yeraltı otoparkları önermenin arkeolojik kültür katlarına olabilecek olumsuz etkileri yargı kararıyla iptal edilmiş olan 1990 planında getirilmiş katlı otoparklarda açıkça ortaya çıkmıştır. Bu planla önerilmiş olan 17 adet katlı otoparkın hepsinin altında da zengin arkeolojik kalıntılar yer almakta idi.

Planda belirtilenlerin dışında, Plan Uygulama Hükümleri'nin Plan Genel Hükümleri başlıklı bölümünün 22. maddesinde, **“Planda gösterilen kentsel çalışma alanları içerisindeki donatı alanları ile kentsel sosyal alanlarında bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili koruma kurulu uygun kararı ile yer altı otoparkı yapılacağı”** ve **“ 3. Derece Koruma Bölgelerinde kültürel ve doğal değerlere sahip alanların dışında; sosyal kültürel amaçla tahsis edilen alanlardaki binaların zemin altında, bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili koruma kurulu uygun kararı ile kamuya açık yer altı otoparkları yapılabilecektir.”** denilerek, bu uygulamanın daha da genişletildiği görülmektedir. Ayrıca, **“III-F-6.Kat Otoparkı Alanları”** ve **“III-F-8. Yer Altı Otoparkı Alanları”** başlıklı Plan Uygulama Hükümleri de, bu genişletmeyi desteklemektedir. Bunun, Tarihi Yarımada'yı lastik tekerlekli araçlardan arındırma hedefi ile ne kadar tutarsız olduğu açıktır. Bu kararlar, tersine, Tarihi Yarımada'ya özel araba ile ulaşmaya teşvik unsuru olacaklardır. Bunun yanı sıra, arkeofizik yöntemler ile yapılan araştırmaların kesin sonuç vermediği bilindiği halde, bununla yetinerek, yapılacak hafriyat sırasında arkeolog denetimini bile gerekli görmeyen bir yaklaşımın, Tarihi Yarımada gibi neredeyse her kazılan yerden zengin yer altı hazineleri çıkan bir bölgede nasıl geri dönülmez tahribatlara yol açacağı açıktır.

Tarihi Yarımada'da yeni katlı otoparkların ve yer altı otoparklarının yapımına kesinlikle izin verilmemelidir. Tarihi Yarımada' tarihi dokunun düşmanı olduğu artık tüm dünyanın ortak kabulü olan motorlu araçlardan arındırılması hedefi çerçevesinde, geçiş dönemi için , özel otoların park ihtiyacı, ileride yeşil

alanlara dönüştürülmesi hedeflenen geçici açık otoparklarla çözülmeye çalışılmalıdır.

4. Planda, Kennedy Caddesi'nin Sepetçiler Kasrı ile Sarayburnu Parkı kuzeyi arasında yer alan kısmının yeraltına alındığı görülmektedir. Bu plan kararı, Plan Uygulama Hükümleri'nde de açıkça vurgulanmakta; Plan Uygulama Hükümleri'nin "**II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri**" başlığı altında yer alan Sur-i Sultani Bölgesi'nde, "**Topkapı Sarayı Bahçesi ile Sarayburnu sahilinin bütünleştirilmesi çerçevesinde Kennedy Caddesinin Sepetçiler Kasrı ile Sarayburnu Parkı kuzeyi arasında yer alan kısmı, kot farkından yararlanılarak doğal zemin kotu değiştirilmeden üstü kapatılmak suretiyle ilgili koruma kurulu uygun kararına göre kısmen veya tamamen yeraltına alınabilir.**" denmektedir.

Bu plan kararı ve Plan Uygulama Hükümü, arazide bir kot yükseltmesi ve kademelenme yaratarak doğal görünümü zedeleyecek ve silüeti bozacağından dolayı son derece sakıncalıdır.

5. İstanbul metropoliten alanının tümüne ve hatta Türkiye geneline hizmet veren fonksiyonların Tarihi Yarımada'ya yoğun bir insan ve taşıt trafiği çektiği ve bunun da, Tarihi Yarımada'nın korunarak yaşatılmasındaki olumsuz etkisi artık herkes tarafından kabul gören bir gerçektir. Bu çerçevede, Valilik ve Büyükşehir Belediyesi gibi prestij fonksiyonların dışında, İstanbul bütününe hizmet veren idari fonksiyonların Tarihi Yarımada dışına desantralize edilmesi Tarihi Yarımada'nın korunabilmesi açısından zorunlu plan ilkelerinden biridir.

Plan Raporu'nun "**2.8.3.1. Yönetim Merkezi Alanları**" bölümünde de bu konuya değinilmekte; "**.....uzun zamandır burada bulunan bu kurumlardan Valilik, Büyükşehir ve İlçe Belediyeleri fonksiyonları birer sembol olarak Tarihi Yarımada'nın kimliğiyle uygun fonksiyonlardır.**" denilerek, bir anlamda Tarihi Yarımada'da kalabilecek idari fonksiyonlar vurgulanmış olmaktadır.

Ancak, planda, İl Emniyet Müdürlüğü, Vergi Dairesi, İstanbul İl Özel İdaresi, v.b. metropoliten ölçekte hizmet veren idari fonksiyonlara yer verildiği görülmektedir. Bu konuda, ilgili Plan Uygulama Hükümü de çelişkiler taşımaktadır. Plan Uygulama Hükümleri'nin "**III-B -1. Yönetim Merkezleri**" bölümünde, "**Yönetim Merkezleri Alanı içinde; Valilik ve ilgili birimleri, Kaymakamlık, Bakanlık İl Müdürlükleri, Adliye, Vergi Daireleri, Büyükşehir ve İlçe Belediyeleri ve ilgili idari birimleri, İl Emniyet Müdürlüğü ve Ek Hizmet Birimleri, Karakol v.b. kamu kurum ve kuruluşlarına ait yönetsel idari birimler yer alabilir. Bu alanlarda yer alacak idari kurum ayrımı 1/1000 ölçekli planlarda belirlenecektir.**"

Bu alanlardaki metropoliten alana hizmet veren mevcut Yönetim Merkezlerinin bir program dahilinde sur dışına desantralizasyonu sağlanacaktır." denmektedir.

Görülebileceği üzere, hükmün birinci paragrafı Yönetim Merkezi olarak gösterilen alanlar içinde, metropoliten ölçekte hizmet veren idari fonksiyonlar da dahil

olmak üzere, hemen tüm idari fonksiyonları saymakta; ikinci paragrafında ise, metropoliten alana hizmet veren yönetim merkezlerinin bir program dahilinde desantralizasyonu'ndan söz etmektedir. Eğer ikinci paragrafta yazılana uyulacaksa –ki doğru olan budur-, birinci paragrafta bu tür idari fonksiyonlara neden yer verilmektedir?..

Burada doğru olan, bu Plan Uygulama Hükümü'nün birinci paragrafını yok sayarak ikinci paragrafını esas almak; bu çerçevede, Valilik, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Fatih Belediyesi ile ilgili birimleri dışındaki, metropoliten ölçekte hizmet veren mevcut yönetim merkezleri üzerine desantralize edilecekleri notu konmalı ve desantralizasyon sonrası bu alanlara gelecek yeni kullanımlar ise, Suriçi'nin eksik donatı ihtiyacını karşılamak üzere, ağırlıklı sosyal ve kültürel amaçlı olarak belirlenmelidir.

6. İstanbul metropoliten alanına ve hatta Türkiye geneline yönelik hizmet veren hastanelerin Tarihi Yarımada dışına desantralizasyonu, Tarihi Yarımada'yı gereksiz insan ve trafik yükünden arındırabilmek açısından, zorunlu bir plan ilkesi olmalı; bu çerçevede, Çapa, Cerrahpaşa, Haseki ve Vakıf Guraba hastanelerinin, tarihi çekirdek binaları dışında, hastane yapılarına yeni fonksiyonlar getirilmelidir.

Oysa planın hastanelerle ilgili getirmiş olduğu kararlar, hem bu temel koruma ilkesi ile ters düşmekte, hem de kendi içinde çelişkiler taşımaktadır. Planda, Tarihi Yarımada'daki tüm hastanelerin yerlerinde kaldıkları, planda "Sağlık Tesisleri " olarak gösterildikleri görülmektedir.

Plan Açıklama Raporu'nun "2.8.Arazi Kullanım Kararları" bölümünde, "2.8.1. Desantralizasyon Alanları" alt başlığı altında, "Tarihi Yarımada'nın kimliği ile uyuşmayan tüm işlevlerin bölgeden çıkarılarak, bu alanlara Tarihi Yarımada'nın kimliği ile özdeş işlevlerin yüklenmesi hedefiyle, Tarihi Yarımada genelinde yapılan detaylı alansal analiz çalışmaları sonucunda elde edilen veriler değerlendirilmiş ve tamamı sit alanı ilan edilmiş bir kentsel alan içinde kesinlikle bulunmaması gereken fonksiyonlar belirlenmiştir." denmektedir. Raporun, "Desantralize Edilecek Fonksiyonlar" başlığı altında ise, "Üniversite Sağlık Tesis Alanları, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa ve Çapa Tıp Fakülteleri (üniversite sağlık eğitim birimleri ve yalnızca eğitimi destekleyici ölçekte üniversite araştırma hastaneleri, araştırma laboratuvarları araştırma hastaneleri, kültürel ve misafirhane türü yapılaşmalar, çocuk bahçeleri, park ve dinlenme alanları olarak düzenlenecektir.)" denerek, üniversite hastanelerine de yer verildiği görülmektedir.

Plan Uygulama Hükümleri'nde ise,

III-E-7. Sağlık Tesisleri Alanları:

Sağlık tesisleri alanlarında; araştırma- devlet-SSK-ihtisas, fizik tedavi ve rehabilitasyon hastaneleri, dispanser, doğum evi, ana-çocuk ve kamu sağlığı merkezleri, aile planlaması birimleri, huzurevleri, sağlık ocağı vb. kamusal sağlık tesisleri yer alabilir.

Sağlık Tesisleri Alanları içerisindeki, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi alanında ilgili Koruma Kurulu'nca uygun kararı alınan projesine göre uygulama yapılacaktır.”

“III-E-8. Üniversite Sağlık Tesisleri Alanları:

Üniversite Sağlık Tesisleri Alanlarında; üniversite sağlık eğitim birimleri ve yalnızca eğitimi destekleyici ölçekte üniversite araştırma hastaneleri ve araştırma laboratuvarları yer alabilir. Uzun süreli tedavi ve bunu destekleyici birimler Sur dışına desantralize edilecektir.

Üniversite Sağlık Tesis Alanlarında bu birimlerin Sur dışına desantralizasyonu sonrasında bu alanlarda araştırma hastaneleri, kültürel ve misafirhane türü yapılaşmalar, çocuk bahçeleri, park ve dinlenme alanları olarak kentsel tasarım projeleri ile düzenlenecektir. Bu alanlarda yapılanma koşulları plan notlarının 1.6, 1.7 ve 1.16. maddeleri çerçevesinde belirlenecek, doğal peyzaj öğeleri ile yeşil kalitesi artırılacaktır.” denmektedir.

Görüleceği üzere, Plan Açıklama Raporu'nda ve Plan Uygulama Hükümleri'nde, sadece Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakülteleri hastanelerinin desantralizasyonuna değinilmekte; İstanbul ve hatta Türkiye çapında hizmet veren diğer hastanelerin desantralizasyonuna ya da ilave inşaatlarla kapasitelerinin artırılmaması ve benzeri gibi hususlara değinilmemekte; hatta, **“Sağlık Tesisleri Alanları”** başlığı altındaki Plan Uygulama Hükümü'nde, **“İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi alanında ilgili Koruma Kurulu'nca uygun kararı alınan projesine göre uygulama yapılacaktır.”** denerek, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi yanındaki İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi (Samatya Hastanesi)'nin, bir plana dahi dayanmayan kararlarla (ve bu şekilde planlama ilke ve esaslarını baştan çığneterek), ilave yapılarla genişletilmesine imkan yaratılmaktadır.

Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakültelerinin desantralizasyonu konusuna ise, gerek plan Açıklama Raporu'nda, gerekse de ilgili Plan Uygulama Hükümü'nde değinilmiş olduğu halde, bu konunun hiçbir şekilde plana yansıtılmamış olduğu görülmektedir. Gerek Çapa, gerekse Cerrahpaşa Tıp Fakülteleri planda **“Üniversite Sağlık Tesisleri Alanları”** olarak gösterilmiş; üzerlerine de **“İstanbul Tıp Fakültesi”** ve **“Cerrahpaşa Tıp Fakültesi”** yazılmış olup; ne plan üzerinde ne de plan lejantında, bu alanların desantralize edileceği ve desantralizasyon sonrası gelecek fonksiyonlara ilişkin bir açıklamaya yer verilmemiştir.

Özetle, sağlık tesisleri ile ilgili plan kararları tekrar gözden geçirilerek yeniden düzenlenmelidir. Planda, ülke ve metropoliten ölçekte hizmet veren hastanelerin zaman içinde Sur dışına desantralizasyonu kararı yer almalı; desantralizasyon nedeni ile boşaltılan alanların ve binaların yeni kullanım kararlarında mutlaka kamu yararı olan kullanımlara öncelik verilmelidir. Örneğin, sürekli olarak eksikliği vurgulanan sosyal altyapı tesislerinin bir kısmı bu alanlarda karşılanmalıdır. Planda, desantralize edilecek sağlık tesislerinin üzerine bu not düşülmeli; boşaltılacak alanlar da, planda, bugünkü kullanımları ile değil, dönüşüm sonrası kullanımları ile yer almalıdır. Boşaltılan

alanlara ilave yapılaşma getirilmemeli; aksine, yeni işlevler, “yapı yoğunluğu ıslahı”nı esas alarak getirilmelidir.

Tarihi Yarımada’da, semt ölçeğinde, mahalle sakinlerine hizmet veren sağlık ocakları v.b. ölçekteki sağlık donatısı dışında, yeni özel hastane açılmasına izin verilmemeli; metropoliten ölçekte hizmet veren özel hastane binalarının da zaman içinde Sur dışına desantralizasyonu hedeflenmeli; bu amaçla mevcut binaları dondurulmalı; binalarına ilave yaparak genişlemeleri ya da mevcut binalarını yıkıp yerine yeni bina yapmalarına olanak verecek plan kararları getirilmemelidir.

7. Planda, Topkapı İETT Garajı alanı “**2. Derece Ticaret Alanları**” olarak gösterilmiştir.

Bu alan yeni yapılaşmaya açılmamalı; Tarihi Yarımada’nın eksik yeşil alan ihtiyacını karşılamak üzere, değerlendirilmelidir.

8. Planda, Kara Surlarının dibinde, 1. Derece Koruma Bölgesi’nde, “ Kara Surları İç Koruma Yeşil Alanı” olarak gösterilen yeşil alanlar arasında, “Açık Spor Alanları” na yer verilerek, yeşil alan bütünlüğü bozulmaktadır. Genellikle futbol, basketbol, voleybol v.b sahası olarak kullanılan ve etrafları çitlerle çevrilerek yeşil alan bütününden koparılan açık spor alanları kaldırılmalı; bu alanlar da “Park ve Dinlenme Alanları” na katılarak yeşil alan kuşağının devamlılığı sağlanmalıdır.

9. Plan Uygulama Hükümleri’nin “**Plan Genel Hükümleri**” başlıklı birinci bölümünün I -16. maddesinde, “+50 rakım sınırları üstünde kalan alanlarda bina yüksekliği Hmaks:9.50 m.yi, +40 ile +50 rakım sınırları içinde kalan alanlarda bina yüksekliği Hmaks:12.50 m.yi geçemez. Tarihi Yarımada’da Hmaks:15.50 m. aşamaz. Planda gösterilen ana arterlerdeki ticaret alanlarında, Fatih İlçesinde Fevzipaşa, Millet Caddelerindeki yukarıda verilen esaslara uyulmak şartıyla +50 rakım sınırları üstünde kalan alanlarda bina yüksekliği Hmaks:12.50 m., +40 ile +50 rakım sınırları içinde kalan alanlarda bina yüksekliği Hmaks:15.50 m. dir.....Koruma Kurulu uygun kararı alınarak silüete girmeyen Vatan Caddesi cepheli Kentsel Çalışma Alanı, Kentsel Sosyal Altyapı ve Kentsel Teknik Altyapı Alanlarında, +50 rakım sınırları üstünde kalan alanlarda bina yüksekliği 3 kat, +40 ile +50 rakım sınırları içinde kalan alanlarda bina yüksekliği 4 kat, +40 rakım sınırları altında kalan alanlarda bina yüksekliği 5 kat olarak değerlendirilir. Bu alanlarda kat yükseklikleri teknik zorunluluklar göz önünde bulundurularak, Koruma Kurulu uygun kararı alınarak İstanbul İmar Yönetmeliği çerçevesinde belirlenir.” denmektedir.

Burada,Tarihi Yarımada’da irtifa sınırlaması, +50 kotu üzerinde Hmaks: 9.50m., +40 ile +50 kotu arasında Hmaks:12.50m. olarak kabul edilmiş; maximum kat yüksekliği ise 15.50 m. olarak vurgulanmıştır. Fevzipaşa ve Millet Caddelerinde bu irtifalar da aşılarak, +50 kotu üzerinde 12.50 m. ye, + 40 kotu üzerinde de 15.50m. ye çıkarılmıştır. Maddenin son fıkrasında ise, bu genel hükümle çelişir biçimde, yeni yapı yükseklikleri,Vatan Caddesi cepheli

Kentsel Çalışma Alanı, Kentsel Sosyal Altyapı ve Kentsel Teknik Altyapı Alanlarında, +50 rakım sınırları üstünde kalan alanlarda 3kat, +40 ile +50 rakım sınırları içinde kalan alanlarda bina yüksekliği 4 kat, +40 rakım sınırları altında kalan alanlarda ise 5 kat olarak verilmiştir. Ayrıca, bu alanlarda bina yüksekliği h olarak değil kat olarak belirtilmiş olup, kat yüksekliklerinin de, Koruma Kurulu uygun kararı alınarak, İstanbul İmar Yönetmeliği çerçevesinde belirleneceği hükme bağlanmıştır.

Görülebileceği üzere, burada, kat sınırlaması için +50 kotu esas alınmıştır. Bunun yanı sıra, Tarihi Yarımada geneli için getirilen yükseklikler ile belirli bölgeler için getirilen yükseklikler birbirleriyle çeliştiği gibi, bazı bölgeler için h yüksekliğinin belirsiz bırakıldığı görülmektedir.

Bu plan kararı Tarihi Yarımada silüeti açısından sakıncalı sonuçlar doğuracaktır. Bilindiği gibi, H. Prost planında +40 kotu esas alınmış ve bu kotun üzerine 3 kattan fazla inşaata izin verilmemişti. Proust'un +40 kotu sınırlamasının amacı, +40 kotundan sonra (+50 kotu da dahil) binaları bir disiplin içine almak, bina arsa oturumları ile kat adedini kısıtlayarak Tarihi Yarımada'nın silüetini korumaktır. Doğru olan, Prost'un planında verilen sınırı aşmamak, bu çerçevede, +40 kotunu esas alarak, tüm yapılar için ve her yerde geçerli olmak üzere, +40 kotu üzerine, "Görülen en yüksek cephe 9.50m. yi (yanında, yakınında korunması gerekli eski eser yapı var ise onun yüksekliğini aşmamak üzere) geçmeyecek şekilde", 9.50 m. den fazla irtifada inşaata izin vermemektir. +40 kotu altında verilen irtifalarda da bu ilke dikkate alınmalı; yapılara, +40 kotu altında verilen irtifalarda da bu ilke dikkate alınmalı; yapılara, +40 kotu üzerinde kalan kısmı 9.50 m. yi geçmeyecek biçimde irtifa verilmelidir.

10. Plan Uygulama Hükümleri'nin Plan Genel Hükümleri başlıklı birinci bölümünün I-23. maddesinde, "**1. ve 2. derece koruma bölgelerinde, bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili Koruma Kurulu kararına göre bodrum kat uygulaması yapılabilir.**"; II-Koruma Bölgeleri başlıklı bölümünün II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri başlığı altındaki "Hanlar Bölgesi"nin son bölümünde de, "**Yeni yapılaşmalarda Bodrum kat yapılabilmesi için bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili koruma kurulu kararına göre uygulama yapılır.**" denmektedir.

Aynı hüküm, Plan Uygulama Hükümleri'nin "**V- 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI UYGULAMA İMAR PLANLARI'NIN YAPIMI AŞAMASINDA DİKKATE ALINACAK HUSUSLAR**" başlıklı bölümünde de, "**V-6. Kentsel+Arkeolojik Sit Alanı sınırları içinde ve bu alana komşu olan yapı adalarında bodrum kat bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) yapılacak araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili Koruma Kurulu kararına göre yapılır.**" biçiminde yer almaktadır.

Arkeofizik yöntemler ile yapılan araştırmaların kesin sonuç vermediği bilindiği halde, bununla yetinilecek, yapılacak hafriyat sırasında arkeolog denetimini

bile gerekli görmeyen bir yaklaşımın, Tarihi Yarımada gibi neredeyse her kazılan yerden zengin yer altı hazineleri çıkan bir bölgede nasıl geri dönülmez tahribatlara yol açacağı açıktır. Burada doğru olan, hafriyatın, başından itibaren her aşamasının, arkeoloji müzesi denetiminde yapılmasıdır ve ilgili Plan Uygulama Hükümlerinde bu uygulama net olarak belirtilmelidir.

11. Plan Uygulama Hükümleri'nin "II- Koruma Bölgeleri " başlıklı bölümünün "II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri" maddesinde, ".....**Boş veya eski eser bulunmayan parsellerdeki uygulamalar ise, koruma bölgelerindeki tipolojik özelliklerine göre anıtsal eserin görsel ve topoğrafik etki alanındaki parsellere verilecek olan irtifalar anıt eserin görüntüsünü bozmaması şartıyla**, alan tamamında tarihi dokuya uyumlu kentsel tasarım projeleri; sokak silüetleri ve bölge-sokak-ada-parsel-yapı ölçeğinde detayları içerecek,....."denmektedir.

Burada, yeni yapılara verilecek irtifaların "anıtsal eserin görüntüsünü bozmaması" koşulu soyut ve net olmayan bir tanımlamadır. Aynı hüküm, 2005 planında, anıt eserin saçak kotunu aşmamak koşulunu da taşıyordu ve dolayısıyla da daha net ve tanımlı idi. "....**koruma bölgelerindeki tipolojik özelliklerine göre anıtsal eserin görsel ve topoğrafik etki alanındaki parsellere verilecek olan irtifaların anıt eserin orijinal saçak yüksekliğini aşmaması ve eserin görüntüsünü bozmaması şartıyla....**" biçimindeki hükümden "**anıt eserin orijinal saçak yüksekliğini aşmaması**" koşulunun neden çıkarılmış olduğunun mantıklı bir açıklamasını bulmak mümkün olmadığı gibi, bu hükmü kaldırarak yeni uygulamalarda irtifayı soyut bir tanımlamayla geçiştirmek sakıncalı uygulamalara yol açacaktır.

12. Plan Uygulama Hükümleri'nin "II- Koruma Bölgeleri" başlıklı bölümünün "II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri" maddesinde, ". **Tarihi Yarımada Korunması Gerekli Kültür Varlıkları envanter kaydı bulunmayan parsellere yapılaşma şartları bu plan hükümleri ve 1/1000 ölçekli planlara aykırı olmamak şartıyla, kentsel tasarım projesi ölçeğinde belirlenebilir. Bu tür parsellerde bölgenin geleneksel mimari karakteri ile uyumlu uygulamalara izin verilecektir.** ";

Plan Uygulama Hükümleri'nin " II- Koruma Bölgeleri" başlıklı bölümünün " II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri" alt başlığı altındaki "**Cankurtaran-Sultanahmet- Süleymaniye-Zeyrek-Kumkapı-Fener Kentsel Bölgesi**" maddesinde, "**Yeni yapılaşmalarda H= 9.50 m. aşılmayacak; bölgenin geleneksel mimari karakteri ile uyumlu uygulamalara izin verilecektir.**" ;

- Plan Uygulama Hükümleri'nin " II-Koruma Bölgeleri" başlıklı bölümünün

"II-3. 2.Derece Koruma Bölgeleri" alt başlığı altındaki "**Cankurtaran Kentsel Bölgesi**" maddesinde, "**Yeni yapılaşmalarda Hmaks: 9.50 m. aşılmayacak, bölgenin geleneksel mimari karakteri ile uyumlu uygulamalara izin verilecektir;**

Plan Uygulama Hükümleri'nin " II-Koruma Bölgeleri" başlıklı bölümünün

“II-3. 2.Derece Koruma Bölgeleri” alt başlığı altındaki, **“Gedikpaşa-Nişanca-Küçükustafapaşa-Zeyrek-Balat-Ayvansaray-Yalı-Samatya-Yedikule Kentsel Bölgesi”** maddesinde , **“Yeni yapılaşmalarda (+50 rakım haricinde)Hmaks:12.50 m. aşılmayacak, bölgenin geleneksel mimari karakteri ile uyumlu uygulamalara izin verilecektir.”** denmektedir.

Görüreceği gibi, bu hükümlerde, yeni yapılaşmaların **“bölgenin geleneksel mimari karakteri ile uyumlu”** olması koşulu getirilmektedir ki, bu, eskinin kopyası ve taklidi yeni yapılar ve mekanlar yaratma gibi sonuçlara yol açacak ve tarihi çevrede tiyatro dekorları oluşturacak tehlikeli bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım korumacılık açısından son derece sakıncalıdır.

13.Plan Uygulama Hükümleri'nin “II- Koruma Bölgeleri” başlıklı bölümünün **“I-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri”** başlığı altındaki **“Marmara-Haliç ve Kara Surları Bölgesi”** maddesinde, **“Planda belirtilen fonksiyon alanları ile Marmara ve Haliç surlarına bitişik Korunması gerekli Kültür Varlıkları Envanterinde yer alan tescilli yapılar dışındaki yapılanmalar kaldırılacak, boşalan alanlar yeşil alan olarak değerlendirilecektir.”** denmektedir.

Burada, **“Planda belirtilen fonksiyon alanları ile”** ifadesi 2005 plan notunda yoktu, bu yeni planla ilave getirilmiş. Bu da, bu yeni planın bu alanlara yeni fonksiyonlar getirdiğini vurguluyor. Surlar Bölgesi Tarihi Yarımada'nın Dünya Mirası ilan edilmiş çok önemli bir bölgesidir. Bu alan planla yeni fonksiyonlar getirmemeli; boş alanlar ve boşaltılan alanların tamamı yeşil alan olarak değerlendirilmelidir.

14.Plan Uygulama Hükümleri'nin “II- Koruma Bölgeleri” başlıklı bölümünün **“II-2. 1. Derece Koruma Bölgeleri”** alt başlığı altındaki **“Anıtsal Eserler ve Çevresi”** maddesinde, **“Tarihi Yarımada Korunması Gerekli Kültür varlıkları Envanterinde yer alan kültür varlıklarının komşuluğundaki parseller ile görsel ve topoğrafik etki altında bulunan parsellerde hmaks: 9.50 m. aşılmayacaktır.”** denmektedir. Burada eksik olan, **“anıt eserin orijinal saçak yüksekliğini geçmemek kaydıyla”** ibaresidir. Tarihi eserin yanına yapılacak yapının yüksekliği gündeme geldiğinde bunun ilk koşulu **“tarihi eserin saçak yüksekliğini aşmaması”** dır ve Plan Uygulama Hükümlerinde bu koşul kesinlikle vurgulanmalıdır.

15.Plan Uygulama Hükümleri'nin ”II-Koruma Bölgeleri” başlıklı bölümünün **“II-3. 2.Derece Koruma Bölgeleri”** alt başlığı altındaki, **“ Gedikpaşa-Nişanca-Küçükustafapaşa-Zeyrek-Balat-Ayvansaray-Yalı-Samatya-Yedikule Kentsel Bölgesi”** maddesinde, **“Yeni yapılaşmalarda (+50 rakım haricinde) Hmaks:12.50 m. aşılmayacak,.....”** denmektedir.

Bu hüküm, dava dilekçemizin 9. maddesinde vurgulandığı çerçevede değerlendirildiğinde, “ +50 rakımın +40 rakım olarak düzeltilmesi; H maks ise 9.50 m. olması gerektiği görülmektedir ve hüküm bu çerçevede düzeltilmelidir.

16.Plan Uygulama Hükümleri'nin ” II-Koruma Bölgeleri” başlıklı bölümünün

“II-4. 3.Derece Koruma Bölgeleri” alt başlığı altında, **“ +50 Rakım sınırları üzerinde kalan alanlarda Tarihi Yarımada silüet etkisi göz önünde bulundurulacaktır.”** denmektedir.

Bu plan notu son derece belirsiz ve muğlaktır. **“Silüet etkisi göz önünde bulundurulacaktır.”** demenin karşılığı hemen **“nasıl?”** diye sormak olacaktır. Ayrıca, silüet etkisi +50 kotu üzeri alanlarda değil, tüm alanlarda söz konusudur.

Kısacası, bu hükmün ne kastettiği, ne içerdiği, ne anlatmak istediği son derece belirsiz ve muğlaktır. Planı uygulayana silüeti nasıl koruyacağı anlatılmak yerine sadece **“silüet etkisini göz önünde bulundurulacaktır”** demekle yetinilmektedir. Bu plan uygulama hükmü somutlanmalı ve netleştirilmelidir.

17.Plan Açıklama Raporu’nda vurgulandığı üzere, **“ Tarihi Yarımada’da; 5 temmuz 2005 tarih ve 25866 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe giren 5366 sayılı ‘Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun’ çerçevesinde belirlenmiş 5 adet, 460,86 ha. büyüklüğe sahip Yenileme Alanları bulunmaktadır.”** Bu Yenileme Alanları sınırları plana işlenmiş olup, 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Nazım İmar Planı’nda, bu alanlara ilişkin plan kararları da üretilmiştir. **Plan Açıklama Raporu’nun “2.5.Yenileme Alanları” bölümünde, “Yenileme Alanlarında öncelikle Koruma Amaçlı İmar Planlarında öngörülen fonksiyonlar ve plan bütünlüğüne uyulması esas olup, koruma kriterlerine aykırı olmamak şartı ile, konut-ticaret-turizm-konaklama gibi fonksiyonlar ve sağlık-eğitim-sosyal-kültürel alan, Belediye Hizmet Alanı, yönetim alanı, park ve çocuk oyun alanları gibi donatılar yer alabileceği hususu benimsenmiştir.”** denmektedir.

Burada, söz konusu Yenileme Alanları’nda planda getirilmiş olan fonksiyonlara uyulacağı ve plan bütünlüğüne uyulmasının esas olacağı vurgulanmış olup, doğru olan da böyle olmasıdır. Ancak, bu konu ile ilgili olarak Plan Uygulama Hükümleri’nde de yer almış olan iki hükmün, Yenileme Kurulu tarafından iptal edilerek planın öyle yürürlüğe girmiş olması bu konuda ciddi endişeler yaratmaktadır.

Yenileme Kurulu’nun iptal Ettiği “II-5. Yenileme Alanları” başlıklı Plan Uygulama Hükümleri şunlardır:

“II-5.2. Yenileme Alanlarında, öncelikle Koruma Amaçlı İmar Planlarında öngörülen fonksiyonlar ve plan bütünlüğüne uyulması esas olup, koruma kriterlerine aykırı olmamak şartı ile konut-ticaret- turizm- konaklama gibi fonksiyonlar ve sağlık-eğitim-sosyal-kültürel alan, Belediye Hizmet Alanı, yönetim alanı, park ve çocuk oyun alanları gibi donatılar yer alabilir.”

“II-5-4. Plan onanması sonrasında, 5366 sayılı kanun çerçevesinde yeni belirlenecek Yenileme Alanlarında bu planın ilgili hükümleri geçerlidir.”

Ayrıca, hazırlanan planda II-5.3. no.lu olup da Yenileme Kurulu'nun iptallerinden sonra yeni numarası II-5-2 olarak değiştirilen Plan Uygulama Hükümü'nde de, bir çelişki söz konusudur. Bu plan uygulama hükmü **“Yenileme Alanlarında; ölçek nedeni ile gösterilemeyen, parsel ölçeğindeki farklı fonksiyonlar ilgili İstanbul Yenileme Alanları Koruma Bölge Kurulu'nca onaylı avan projeleri doğrultusunda geçerli olup alt ölçekli 1/1000 ölçekli planlarda belirlenecektir.”** denmektedir. Burada açıkça bir belirsizlik ve muğlaklık söz konusudur. Önce avan proje yapıp fonksiyona karar verilecek ve sonra mı 1/1000 planlara işlenecektir? Bu elbette söz konusu olmamalıdır ve olamaz da. Bu plan notu, “Yenileme Alanlarında; ölçek nedeni ile gösterilemeyen, parsel ölçeğindeki farklı alt ölçekli 1/1000 ölçekli planlarda belirlenecektir.” biçiminde düzeltilmelidir. Uygulama avan proje ile olabilir; ama fonksiyonlar planda belirlenmeli ve avan projeler 1/1000 ölçekli plandan sonra ve ona uygun olarak hazırlanmalıdır.

Ancak, gerek yukarıdaki, düzeltilmesi gerektiğini vurguladığımız Plan Uygulama Hükümü, gerekse de Yenileme Kurulu tarafından iptal edilmiş olan iki Plan Uygulama Hükümü'nün varlığı, Yenileme Alanları'ndaki uygulamalar konusunda ciddi endişeler yaratmaktadır. Sulukule'deki Yenileme Alanı uygulamasının, o tarihlerde geçerli olan 1/5000 ve 1/1000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planlarına hiç uymadan, mevcut ve planda da işli dokuyu yok sayarak, bunlara tümüyle aykırı biçimde hazırlanan bir avan projeye dayanarak gerçekleştirilmesi ve sonuç olarak bin küsur yıllık bir tarihi dokuyu ve kültürü ayaklar altına alarak yok etmiş olması yeni Yenileme Alanları uygulamaları konusundaki endişeleri daha da artırmaktadır.

Yenileme Alanlarına ilişkin Plan Uygulama Hükümleri yeniden ele alınarak değerlendirilmeli ve düzenlenmeli; en başta da, bu alanlardaki uygulamaların kendi başına ve etraflarından kopuk biçimde hazırlanacak “avan projelere” dayandırılması anlayışı terk edilmeli; Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım ve Uygulama İmar Planları çerçevesinde, konu bir plan bütünlüğü çerçevesinde ele alınmalı; avan projeler ancak ve ancak 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı'ndan sonra ve ona uygun biçimde hazırlanarak uygulanmalıdır.

- 18. Plan Uygulama Hükümleri'nin “III- B-6. 2. Derece Ticaret Alanları” başlığı altında, 2. derece ticaret alanlarında yer alan fonksiyonlar arasında, “küçük ölçekli sağlık tesisleri, polikliniği, ana çocuk sağlığı merkezi, doğumevi, huzurevi” fonksiyonları da yer almaktadır. Planda, “Sağlık Tesisleri Alanları” zaten ayrı bir lejantla gösterilmiş olup, plan Uygulama Hükümleri'nde de, “III-E-7. Sağlık Tesisleri Alanları” başlığı altında, bu alanlarda yer alacak tesisler arasında “dispanser, doğumevi, ana-çocuk ve kamu sağlığı merkezleri, aile planlaması birimleri, huzurevleri, sağlık ocağı vb. kamusal sağlık tesisleri” sayılmıştır. Açıktır ki, bir kullanım ayrı bir lejantla zaten belirtilmişse, planda bu lejant altında gösterilir. Bunu, aynı zamanda ayrı lejant başlıkları da altında göstermek, hem karmaşaya ve kontrol eksikliğine yol açacak, hem de plan tekniğine aykırı düşecektir. Bu nedenlerle, sağlık tesisleri planda “Sağlık tesisleri Alanları” lejantı ile gösterilen alanlarda yer almalıdır.**

Aynı maddenin 5. paragrafında, **“Yerebatan Sarnıcı'nın toprak kotu üstünde yeni yapı yapılamaz. Yerebatan Sarnıcı'nın toprak kotu üstüne denk gelen parsel ve komşu parsellerine ilişkin uygulamalar, Yerebatan Sarnıcı'na etkisine ilişkin hazırlanacak bilimsel teknik raporlar doğrultusunda Koruma Kurulu kararı ile yapılacaktır.”** denmektedir. Burada birinci cümle ile ikinci cümle arasında açık bir çelişki mevcuttur. Birinci cümle sarnıcın üstünde yapı yapılamayacağını vurgularken, ikinci cümle, sarnıcın toprak üstüne denk gelen parselde yapılacak yapıdan bahsetmektedir. Burada, birinci cümle doğru bir vurgulama olup, bunu yok sayarak sarnıç üstünde yapı yapılmasına olanak sağlayan bir sonraki cümlenin başındaki **“toprak üstüne denk gelen parsel ve”** ibaresi son derece sakıncalıdır ve iptal edilmelidir.

19. Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III- B-9. Belediye Hizmet Alanları”** başlığı altında, desantralize edilecek olan Kumkapı Belediye Hizmet Alanı'ndaki balık halinin yerine gelecek fonksiyonlar arasında **“marina”** da sayılmaktadır. Yeşil alan şeklinde düzenlenecek bu alanda, deniz ile kıyı arasındaki bütünselliği bozacak marina fonksiyonunun yer alması Tarihi Yarımada'nın kimliği ile uyumsuz bir karardır ve bu alanda marina yapılmamalıdır.

20. Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III- C-4. Turizm+Kültür Alanları”** kısmının birinci paragrafında, **“Bu alanlarda turizm+konaklama işlevleri, turizme hizmet verecek ticaret ve sosyal- kültürel işlevler yer alabilir.”** denmektedir.

Planda, **“Konaklama”** işlevleri ayrı bir lejantla gösterilerek plana işlenmiş olup, plan uygulama hükümleri arasında **“III-C. TURİZM YERLEŞİM ALANLARI”** başlığı altında da, **“Konaklama Tesis Alanları”, “Konaklama+Konut Alanları”** ve **“Turizm+Kültür Alanları”** ayrı ayrı yer almaktadır. Bu çerçevede, konaklama işlevleri açıktır ki, **“Konaklama Tesis Alanları”** başlığı altında yer almalıdır. Bu durumda, **“Turizm+Kültür Alanları”** tanımı içinde **“konaklama”** işlevleri yer almamalı; bu lejant ve Plan Uygulama Hükümü'nde geçen **“turizm”** ifadesi günübirlik turizmi ifade etmelidir.

Maddenin 3. paragrafında ise, **“Planda Turizm+ Kültür alanları olarak gösterilen Sirkeci İstasyon Alanı ve Yedikule Cer Atölyeleri Alanı içerisinde yer alan TCDD Kullanımlarının sur dışına desantralize edilmesi sonrasında, bu alanlar ile güzergah boyunca ihtiyaç dışı alanların plan notlarının III-F-9 ve III-F-11 maddeleri çerçevesinde , kamuya açık yeşil alanlar - meydan-yaya yolları ve otopark cepleri olarak kullanımı için bir protokol ve program çerçevesinde İBB mülkiyeti /kullanımına devri yapılmadan uygulama yapılamaz.Sirkeci İstasyon Alanı ve Yedikule Cer Atölyeleri-İETT Yedikule Gazhaneleri Alanı içerisinde öngörülen Turizm+Kültür işlevleri yer alan alanlarda öncelikle Tarihi Yarımada Korunması gerekli Kültür Varlıkları Envanterinde yer alan yapılar korunmak ve restore edilmek şartıyla bu alanların sınırları ve yapılaşma şartları bölge dokusu ve Tarihi Yarımada silüetine aykırı olmama, plan notlarının 1.6.,1.7., 1.16. maddesi çerçevesinde TAKS: 0,25, KAKS:0,75**

aşılmamak koşulu ile bu plan hükümleri ve 1/1000 ölçekli planlara aykırı olmamak şartıyla kentsel tasarım projeleri ile düzenlenecektir.” denmektedir.

Hükmün bu bölümü de sakıncalıdır. Burada , söz konusu bu alanlardaki mevcut yapılara sadece **“Kültürel”** fonksiyon getirilmeli ve bu alanlarda ilave yeni yapı yapılmamalıdır.

Planda, eski Sultanahmet Adliye binasının da **“Turizm+Kültür”** lejantı ile gösterilmiş olduğu görülmektedir. Bu lejant altında kaldığı sürece, **“III- C-4. Turizm+Kültür Alanları”** başlıklı Plan Uygulama Hükümü (“Bu alanlarda turizm+konaklama işlevleri, turizme hizmet verecek ticaret ve sosyal- kültürel işlevler yer alabilir.”) uyarınca eski Sultanahmet Adliye binasına da “konaklama” işlevi getirilebileceği görülmektedir ki, bu son derece sakıncalı bir yaklaşım olacaktır. Bu alanda da, sadece “kültürel” fonksiyonlar yer almalı; kesinlikle konaklama işlevlerine ve de alanda yeni ilave yapıya izin verilmemelidir.

Plan Uygulama Hükümleri’nin **”II-Koruma Bölgeleri”** başlıklı bölümünün **“III-B-5. Geleneksel Ticaret Alanları”** başlığı altında da, “ Bu alanlarda yalnızca Tarihi Yarımada Korunması Gerekli Kültür Varlıkları Envanterinde yer alan tescilli yapılardan; özgün işlevi konaklama olanlar **ile tarihi hanlardan uygun plan şemasına sahip olanlarda**, özgün dokuyu bozmamak, kentsel altyapı problemleri (yol ve servis problemi) çözümlenmek kaydı ile ilgili Koruma Kurulu’nca uygun görülme şartı ile konaklama işlevleri yer alabilir.” hükmü yer almaktadır.

Söz konusu hüküm tarihi hanların da konaklama tesisine dönüştürülmesine olanak vermektedir ki, bu hem Hanlar Bölgesi’nin geleneksel yapısına ve kullanımına aykırı düşeceğinden, hem de bölgenin yoğun trafiğe maruz kalmasına neden olacağından son derece sakıncalıdır.

- 21.Plan Uygulama Hükümleri’nin “III-D-1. Parklar ve Dinlenme Alanları”** bölümünün ilk cümlesinde, **“Park ve Dinlenme Alanları; arkeolojik sergileme-açık hava müzesi, parklar, gezi ve dinlenme alanları, seyir terasları, meydanlar, çocuk bahçeleri ve oyun alanları, açık oyun ve açık spor alanları v.b. olarak kullanılacaktır.”** denmektedir.

1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı’nda, açıkça görüldüğü ve dikkati çektiği üzere, “Parklar ve Dinlenme Alanları” hemen hemen yok denecek kadar azdır ve bunların bir çoğu da, korunması gerekli arkeolojik alanlar üzerindedir. Buna rağmen,söz konusu bu plan uygulama hükmü ile, bu alanlar üzerine, “meydanlar, çocuk bahçeleri, oyun alanları, açık spor alanları gibi fonksiyonlar da getirilmiştir. Bu yaklaşım, sakıncalı olduğu gibi, planlama tekniği açısından da yanlıştır.” Park ve Dinlenme Alanları” ile “meydanlar, çocuk bahçeler ve oyun alanları, açık oyun ve spor alanları” ifadeleri farklı fonksiyonları tanımlarlar. Planda da, “Açık Spor Alanları” , “Meydanlar” gibi fonksiyonlar zaten ayrı lejant altında ayrıca gösterilmiştir ve bu fonksiyonlar o alanlarda yer alacaktır. Bu nedenlerle, zaten çok az olan

park ve dinlenme alanlarına ayrıca ilave fonksiyonlar getirilmemeli, planda “Park ve Dinlenme Alanları” olarak gösterilen alanlarda sadece bu fonksiyonlar yer almalıdır.

Maddenin dördüncü paragrafındaki **“Marmara ve Haliç sahilindeki yeşil alanlarda büyük ölçekli meydanlar ve etkinlik alanları düzenlenebilir.”** hükmü de, bu alanları yeşil alan olmaktan çıkaracak uygulamalara yol açabilir. Bu da zaten çok az olan yeşil alanları daha da azaltacak bir sonuç doğurabileceği için, sakıncalıdır.

Maddenin beşinci paragrafındaki **“Park ve Dinlenme Alanları tabii zemin altında yapılacak Yer altı Otoparklarında plan notlarının III.F.8 maddesi şartlarına uyulacaktır.”** hükmü de, dava dilekçemizin konu ile ilgili 3. maddesinde de vurgulandığı biçimde sakıncalıdır. Burada bir kere daha vurgulamak gerekirse, karayolu trafiğinden arındırılmak istenen Tarihi Yarımada’da yeni yer altı otoparkları yapılmamalıdır.

Altıncı paragrafta yer alan , “Planda parklar ve dinlenme alanları içerisinde yer alan ve Tarihi Yarımada Korunması Gerekli Kültür Varlığı bulunan vakıf mülkiyeti adına kayıtlı taşınmazlarda ilgili idarece söz konusu Vakıflar Genel Müdürlüğü veya vakfı adına kayıtlı taşınmazın planda belirtilen donatı işlevini gerçekleştirecek kamu kurumuna satış, değiş-tokuş, devir veya kamulaştırması yapılmayacağına beyanı, ilgili kurumların olumlu görüşleri alınması halinde **vakıf idaresince planda öngörülen park alanı yeşil ağırlıklı düzenlenmek, ilgili koruma kurulu uygun kararı alınmak şartı ile sosyal-kültürel tesis ve günübirlik amaçlarla kullanılabilir.”** hükmü park olarak gösterilen alan üzerinde yapılaşmaya olanak vermektedir ki, bu da planlama ilkeleri ve tekniklerine aykırı, son derece sakıncalı bir hükümdür.

Maddenin son paragrafının son cümlesinde de, **“...Vatan ve Millet Caddeleri üzerinde sur silüetini olumsuz etkilemeyecek şekilde yaya köprüleri-üst-alt geçitler yer alabilir.”** hükmü yer almaktadır ki, sıradan çağdaş kentlerde bile artık bat-çık tüneller, alt-üst geçitler yapılmazken, bir Dünya Mirası olan Tarihi Yarımada da böylesi yaklaşımları gündeme getirmek, son derece sakıncalı ve çağdışı bir yaklaşımdır.

22.Plan Uygulama Hükümleri'nin “III-D-3. Açık Spor Alanları” bölümünde; “Açık Spor Alanlarında; kapalı spor yapılanması yer almayacak olup revir-wc- soyunma odası-duş yerleri gibi sportif amaçlı kullanımlara dönük idari, hizmet birimleri için bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde +-0.00 kotu altında ya da toprak kotunda büyüklüğü 40 m²'yi, yüksekliği 3.50 m.yi aşmayan yapılar yapılabilir.” denmektedir.

Arkeofizik yöntemler ile yapılan araştırmaların kesin sonuç vermediği bilindiği halde, bununla yetinerek, yapılacak hafriyat sırasında arkeolog denetimini bile gerekli görmeyen bir yaklaşımın, Tarihi Yarımada gibi neredeyse her kazılan yerden zengin yer altı hazineleri çıkan bir bölgede nasıl geri dönülmez tahribatlara yol açacağı açıktır. Burada doğru olan, hafriyatın,

başından itibaren her aşamasının, arkeoloji müzesi denetiminde yapılmasıdır ve hükümde bu net olarak belirtilmelidir.

Madde, bu haliyle ciddi sakıncalar içermektedir.

23. Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III-D-5. Kültür Park Alanı (Bölge Parkı)”** bölümünün birinci cümlesinde, **“Kültür Park Alanı; Tarihi Yarımada'nın kimliğine ve geleneksel mimarisine uygun olarak projelendirilecek, kentsel tasarım ve peyzaj projeleri ile düzenlenecektir.”** denmektedir.

Burada, Kültür Park Alanı'nın Tarihi Yarımada'nın geleneksel mimarisine uygun olarak projelendirilmesi hükmü, eskinin kopyası ve taklidi yeni yapılar ve mekanlar yaratma gibi sonuçlara yol açacak ve tarihi çevrede tiyatro dekorları oluşturacak tehlikeli bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım korumacılık açısından son derece sakıncalıdır.

Gene maddenin ilk paragrafında, Kültür Park Alanı içinde yer alacak fonksiyonlar arasında **“dini tesis alanları”** da sayılmaktadır. Dini tesislerin Kültür Park (Bölge Parkı) ile ne tür bir ilgisi olduğu anlaşılamamıştır. Dini tesis alanları planda kendi lejantı içinde gösterilmiştir ve bu çerçevede, dini tesisler, ancak planda” gösterilen bu alanlar içinde yer alabilirler. Bu Plan Uygulama Hükümü'nden **“dini tesisler”** ibaresi çıkarılmalıdır.

24. Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III-E-5. Kültürel Tesis Alanları”** bölümünün son paragrafında **“Kayıp Eser Envanterinde yer alan, bilgi ve belgesi bulunamayan ve kayıp ihyası yapılamayan parsellerde ilgili Koruma Kurulu kararı ile yapılaşma koşulları plan notlarının 1.6, 1.7, 1.16. maddeleri çerçevesinde belirlenme şartıyla planda öngörülen işlev yapılabilir.”;**

Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III-E-9. Dini Tesisler Alanları”** bölümünün son paragrafında ise, **“Kayıp Eser Envanterinde yer alan, bilgi ve belgesi bulunamayan ve kayıp ihyası yapılamayan parsellerde ilgili Koruma Kurulu kararı ile yapılaşma koşulları plan notlarının 1.6, 1.7, 1.16. maddeleri çerçevesinde belirlenme şartıyla planda öngörülen işlev yapılabilir.”** denmektedir.

Bu alanlarda yeni yapılaşmaya gidilmemeli; gerekli bilgi ve belgeler ortaya çıktığı takdirde kayıp eski eserin ihyasına da olanak vereceği göz önüne alınarak, kayıp ihyası yapılamayan parseller, **“yeşil alan”** olarak değerlendirilmelidir.

25. Plan Uygulama Hükümleri'nin **“III-E-6. Sosyal Kültürel Tesis Alanları”** bölümünün birinci paragrafında, bu alanlarda yer alacak fonksiyonlar arasında, **“....belediye idari birim şubeleri, muhtarlık gibi idari yapılar, semt ölçeğinde, küçük ölçekli sağlık tesisleri (ana çocuk sağlığı, dispanser, sağlık ocağı, rehabilitasyon merkezleri, aşevleri, güçsüzler evi, sığınma evleri, yetiştirme yurdu, huzurevleri, öğrenci yurtları v.b.) gibi sağlık ve sosyal yardım birimleriyer alabilir.”** denmektedir.

Görüleceği üzere, burada da idari yapılar ve sağlık yapılar, “Sosyal Kültürel Tesis Alanları” olarak gösterilen alanlarda yer alabilecektir. Oysa, gerek sağlık tesisleri, gerekse idari tesisler planda ayrı birer jeant altında ayrıca gösterilmiştir ve bu gösterilen alanlarda yer almalıdır. Burada, adeta her fonksiyon her tanımlama içinde tekrar ve tekrar sayılarak tam bir belirsizlik ve kargaşa yaratılmaktadır. Doğru olan, sağlık tesislerinin planda sağlık alanları olarak tanımlanmış alanlarda, idari birimleri ise planda idari birim alanları olarak tanımlanmış olan alanlarda yer almalarıdır. Ayrıca, dikkati çeken bir başka husus da, “küçük ölçekli sağlık tesisleri” tanımından sonra açılan parantezde, ” aşevleri, güçsüzler evi, sığınma evleri, yetiştirme yurdu, huzurevleri, öğrenci yurtları” ibarelerinin yer almasıdır. Bu fonksiyonların sağlık tesisleri tanımının açılımı olarak yer almaları ilginçtir. Bu çerçevede, hüküm planlama tekniğine aykırı bir yaklaşım sergilemektedir.

26. Plan Uygulama Hükümleri'nin “III-F-1. I.Derece Yollar” bölümünün son paragrafında, “**Planda gösterilen I. Derece Yollardan Atatürk Bulvarı ve Ragıp Gümüşpala Caddesi; bir üniversite tarafından arkeojeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili koruma kurulu uygun kararına göre kısmen veya tamamen yeraltına alınabilir.**” denmektedir.

Sıradan çağdaş kentlerde bile artık bat-çık tüneller yapılmazken, bir Dünya Mirası olan Tarihi Yarımada'da böylesi yaklaşımları gündeme getirmek, son derece sakıncalı ve çağdışı bir yaklaşımdır. Ayrıca, arkeofizik yöntemler ile yapılan araştırmaların kesin sonuç vermediği bilindiği halde, buna dayanarak yapılacak bir uygulamanın Tarihi Yarımada gibi neredeyse her kazılan yerden zengin yer altı hazineleri çıkan bir bölgede nasıl geri dönülmez tahribatlara yol açacağı da açıktır. Madde, bu haliyle ciddi sakıncalar içermektedir.

27. Plan Uygulama Hükümleri'nin “III-F-11. Yüzeysel Toplu Taşıma Aksları: Cade Tramvayı)” bölümünün üçüncü paragrafında, “**Yüzeysel toplu taşıma akslarına ait durak-istasyon alanları kentsel tasarım rehberlerinden faydalanılarak Tarihi Yarımada'nın tarihsel-kültürel-fiziksel ve doğal kimliğine yakışır, kent mobilyaları ile zenginleştirilerek geleneksel mimari kimliğine uyumlu olarak projelendirilecektir.**” denmektedir.

Plan Uygulama Hükümleri'nin “III-F-14. Deniz Ulaşımı Aksları- Deniz Yolları İskele Alanları” başlıklı bölümü ile” III-F-15. Deniz Ulaşımı Aksları- Deniz Yolları İskele Alanları” başlıklı bölümünde ise, “**Yeni yapılacak iskeleler bölgenin geleneksel mimari kimliği ile uyumlu yapılanmaları içerecektir.**” hükmü yer almaktadır. denmektedir.

Burada, durak ve istasyonların Tarihi Yarımada'nın “**geleneksel mimari kimliğine uygun olarak**” projelendirileceği ifadesi ile, yeni yapılacak iskeleler için vurgulanan “**bölgenin geleneksel mimari kimliği ile uyumlu yapılanmaları içerecektir.**” ifadeleri eskinin kopyası ve taklidi yeni yapılar ve mekanlar yaratma gibi sonuçlara yol açacak ve tarihi çevrede tiyatro dekorları

oluşturacak tehlikeli ve korumacılık açısından son derece sakıncalı yaklaşımlardır.

28. Plan Uygulama Hükümleri'nin " III-F-20. Kavşak Alanları" başlıklı bölümünün son paragrafında "Planda gösterilen Yenikapı Kavşağı-Aksaray Kavşağı bir üniversite tarafından arkeofizik yöntemler ile (jeoradar, jeomanyetik ve jeoelektrik) araştırma sonucunda arkeolojik kalıntıya rastlanmaması halinde ilgili koruma kurulu uygun kararına göre kısmen veya tamamen yeraltına alınabilir. Bu alanda düzenleme ilgili koruma kurulunca uygun görülecek kentsel tasarım projesine göre yapılacak olup, yüzey kotu yaya arterleri, açık sergileme ve meydan alanları ile parklar ve kısmi servis yolları olarak düzenlenecek, Ulaşım Transfer merkezi ve Yenikapı Sahil İskele alanları bütünleştirilecektir." denmektedir.

Sıradan çağdaş kentlerde bile artık bat-çık tüneller yapılmazken, bir Dünya Mirası olan Tarihi Yarımada'da böylesi yaklaşımları gündeme getirmek, son derece sakıncalı ve çağdışı bir yaklaşımdır. Ayrıca, arkeofizik yöntemler ile yapılan araştırmaların kesin sonuç vermediği bilindiği halde, buna dayanarak yapılacak bir uygulamanın Tarihi Yarımada gibi neredeyse her kazılan yerden zengin yer altı hazineleri çıkan bir bölgede nasıl geri dönülmez tahribatlara yol açacağı da açıktır. Madde, bu haliyle ciddi sakıncalar içermektedir.

29. Plan Uygulama Hükümleri'nin " V- 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI UYGULAMA İMAR PLANLARI'NIN YAPIMI AŞAMASINDA DİKKATE ALINACAK HUSUSLAR" başlıklı bölümünde, "V-18. Korunması Gerekli Kültür varlıkları Envanteri'nde yer alan Sivil Mimarlık Örneklerinden harap-yıkık olup da rekonstrüksiyonu yapılacak olanlar, zorunluluk arz etmesi durumunda planda verilen yol genişliğini sağlamak amacı ile Koruma Kurulu uygun kararı alınması kaydıyla parsel ölçüsünde geri çekilebilecektir." denmektedir.

Bu hüküm, T.C. Kültür Bakanlığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'nun 660 sayılı ilke kararına açıkça aykırıdır. Bu ilke kararının "3)Yeniden yapılanma (Rekonstrüksiyon)" başlıklı bölümünde açıkça, "Korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı olarak tescil edilen ve tescil edilmesine ilişkin gerekli özellikleri taşımasına rağmen elde olmayan sebeplerle tescili yapılmamış ve / veya herhangi bir nedenle yitirilmiş olan yapının, gerek kültür varlığı niteliği, gerekse kültürel çevreye olan tarihsel katkıları açısından, eldeki mevcut belgelerden (yapı kalıntısı, rölöve fotoğraf, her türlü özgün yazılı-sözlü, görsel arşiv belgesi vb) yararlanmak suretiyle, kendi parsellerinde daha önce bulunduğu yapı oturum alanında, eski cephe özelliğinde, aynı kitle ve gabaride, özgün plan şeması, malzeme ve yapım tekniği kullanılarak, kapsamlı restitüsyon etüdüne dayalı rekonstrüksiyon uygulamasının koşulsuz sağlanmasına," denmektedir. Görüleceği üzere, 660 sayılı İlke Kararı, rekonstrüksiyon uygulamasının yapının kendi parselinde daha önce bulunduğu yapı oturum alanında yapılması koşulunu getirmekte olup, 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Nazım İmar Planı'nın ilke kararlarına aykırı Plan Uygulama Hükümleri getirmesi koruma anlayışı açısından son derece sakıncalı bir yaklaşımdır.

SONUÇ VE İSTEM

- 1) Yargılama konusu karar hukuka aykırı ve idari işlemin uygulanması durumunda telafisi güç zararların doğacağı açık olduğundan öncelikle olarak YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA,
- 2) Yukarıda açıklanan nedenlerle, 30.12.2011 tasdik tarihli 1/5000 ölçekli Tarihi Yarımada Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı'nın İPTALİNE,
- 3) Sayın Mahkemenizce yürütmenin durdurulması kararı verilmesi durumunda gerektiğinde bilirkişi incelemesi yapılması ve tamamlayıcı açıklamalarımızla kanıtlarımızı sunmamız için süre verilmesine,
- 4) Yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin karşı yan üzerinde bırakılmasına karar verilmesini talep ederiz. Saygılarımızla.

Davacı
TMMOB Mimarlar Odası
Vekili Av. Ş. Can ATALAY